

Crossing the Bar

Gedicht van Alfred Lord Tennyson op muziek gezet
door Rani Arbo (Arr. Peter Amido) - zie ook onderaan deze pagina

Crossing the bar

Alfred Tennyson

Sunset and evening star,
and one clear call for me!
And may there be no moaning of the bar,
when I put out to sea.

But such a tide as moving seems asleep,
too full for sound and foam,
when that which drew from out the boundless deep
turns again home.

Twilight and evening bell,
and after that the dark!
And may there be no sadness of farewell,
when I embark;

for tho' from our bourne of Time and Place
the flood may bear me far,
I hope to see my Pilot face to face
when I have crost the bar.

Voorbij de havenmond

Glinstert de avondster,
ik moet de haven uit!
En laat de zandbank zwijgen als de ster,
wanneer ik zeewaarts stuit.

't Is zulk getij dat slaapt en toch beweegt,
zonder geluid en schuim,
wanneer wat kwam vanuit de diepste zee
keert terug in 't ruim.

Schemer en avondbel,
en duisternis daarna!
En schrei geen zoute tranen van vaarwel,
wanneer ik ga;

al draagt vanuit de grens van Plaats en Tijd
de vloed mij van de grond,
ik hoop mijn Loods te zien die naast mij schrijdt
voorbij de havenmond.

(Vertaling: H.F.H.Reuvers)

Rani Arbo schreef deze setting voor Crossing the Bar nadat ze waakte terwijl de grootmoeder van haar man, Elizabeth May, vredig thuis stierf op 97-jarige leeftijd. Tijdens de laatste twee dagen van haar leven was mevrouw May stil en rustig, maar in een onverwacht helder moment opende ze – een levenslange liefhebber van poëzie – haar ogen en zei duidelijk: "Zonsondergang en avondster." Rani en haar man Scott zochten het couplet op en ontdekten dit prachtige gedicht van Alfred Lord Tennyson over een ziel die de zee op gaat